

59

ZARZĄDZENIE Nr 22 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1958 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów o zaopatrywaniu prywatnych przedsiębiorstw handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia do wydawania przepisów o zaopatrywaniu prywatnych przedsiębiorstw handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego, z wyłączeniem spraw, których regulowanie

należy do właściwości Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu stosownie do zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1958 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski Nr 14, poz. 102 i Nr 85, poz. 509) wprowadza się następujące zmiany:

Po § 3a dodaje się § 3b w brzmieniu:

„§ 3b. Sprzedaż za złote zleceń wymiennych (zleceń „XO”

w komunikacji lotniczej itp. zleceń), uprawniających do uzyskania dokumentów na świadczenie określonych usług przewozu na wyszczególnionych trasach zagranicznych, osobom legitymującym się paszportami zagranicznymi wystawionymi przez władze polskie w kraju wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

61

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1958 r.

w sprawie częściowego zwolnienia niektórych grup osób od opłaty skarbowej za paszporty zagraniczne i za inne zezwolenia na wyjazd za granicę.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i za klauzule paszportowe:

- 1) od osób, których przejazd za granicę i z powrotem opłacono w zagranicznych środkach płatniczych, przekazanych z zagranicy pod tytułem darmym przekazami bankowymi, pocztowymi lub za pośrednictwem przedsiębiorstwa przewozowego albo jego ajenta,
- 2) od osób, które otrzymały z zagranicy dokumenty upraw-

nające do przejazdu za granicę i z powrotem (bilety kolejowe, lotnicze, okrętowe itp.) albo które posiadają dokumenty uprawniające do takiego przejazdu bezpłatnie,

- 3) od osób, których przejazd za granicę i z powrotem prywatnymi środkami lokomocji następuje nieodpłatnie, a w przypadku użycia pojazdów mechanicznych koszty materiałów pędnych, obsługi technicznej i ubezpieczenia opłacono w zagranicznych środkach płatniczych, przekazanych z zagranicy pod tytułem darmym przekazami bankowymi lub pocztowymi,

- 4) od osób wyjeżdżających za granicę na stałe,
 5) od osób, których przejazd za granicę i z powrotem opłacili krajowe biura turystyczne lub przedsiębiorstwa imprez artystycznych albo sportowych ze specjalnych rachunków w Banku Handlowym zasilanych wpływami dewizowymi,

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	500 zł,
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	500 zł.

2. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i za klauzule paszportowe:

- 1) od osób wyjeżdżających za granicę niesłużbowo w celach naukowych, kulturalnych, prasowych, szkoleniowych lub zdrowotnych, jeżeli właściwa dla tego rodzaju wyjazdów instytucja wyraża zgodę na obciążenie limitu ustalonego dla tej instytucji na koszty przejazdów za granicę kosztami przejazdu za granicę i z powrotem pokrywanymi przez te osoby albo jeżeli koszty przejazdu tych osób za granicę i z powrotem opłacono w sposób przewidziany w ust. 1 pkt 1 lub 3 bądź jeżeli posiadają one dokumenty wymienione w ust. 1 pkt 2,
 2) od uczącej się młodzieży wyjeżdżającej za granicę w ramach wycieczek organizowanych na zasadach wymiany bezdewizowej,
 3) od uczącej się młodzieży wyjeżdżającej za granicę na wakacje do rodzin:

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	250 zł.
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	250 zł.

3. Zaświadczenia warunkujące zastosowanie opłat przewidzianych w ust. 1 i 2, a mianowicie:

- 1) o opłaceniu kosztów przejazdu w zagranicznych środkach płatniczych przekazanych z zagranicy (ust. 1 pkt 1) wydają biura podróży i przedsiębiorstwa przewozowe uprawnione do sprzedaży dokumentów przewozu osób na trasach zagranicznych, a w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 3 — Narodowy Bank Polski,
 2) o posiadaniu dokumentów uprawniających do przejazdu (ust. 1 pkt 2) wydają Ministerstwo Komunikacji oraz biura podróży i przedsiębiorstwa przewozowe uprawnione do sprzedaży dokumentów przewozu osób na trasach zagranicznych,
 3) o dokonaniu przelewu ze specjalnego rachunku bankowego na koszty przejazdu (ust. 1 pkt 5) wydają przedsiębiorstwa, organizacje i instytucje posiadające takie specjalne rachunki bankowe,

- 4) o celu wyjazdu i o wyrażeniu zgody na obciążenie limitu (ust. 2 pkt 1) wydaje instytucja właściwa dla tego rodzaju wyjazdów,
 5) o wyjeździe na zasadach wymiany bezdewizowej (ust. 2 pkt 2) wydaje Komitet do Spraw Turystyki,
 6) o wyjeździe na wakacje do rodzin (ust. 2 pkt 3) wydaje Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 2. Opłatę skarbową przy wyjazdach zbiorowych do krajów, z którymi zostały zawarte specjalne porozumienia przewidujące możliwość wyjazdu na podstawie dowodu osobistego zaopatrzonego w klauzulę paszportową, obniża się za paszport zagraniczny zwyczajny łącznie z klauzulą paszportową lub za klauzulę paszportową w dowodzie osobistym:

- 1) od przewodnika grupy — do wysokości 400 zł,
 2) od każdej następnej osoby wpisanej na listę stanowiącą załącznik do takiego paszportu lub dowodu osobistego — za klauzulę paszportową do wysokości 200 zł, a jeżeli dotyczy to uczącej się młodzieży do wysokości 100 zł.

§ 3. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i za klauzule paszportowe do krajów, z którymi zostały zawarte specjalne porozumienia przewidujące możliwość wyjazdu na podstawie dowodu osobistego zaopatrzonego w klauzulę paszportową obniża się do wysokości:

- 1) za paszport zagraniczny zwyczajny 250 zł,
 2) za klauzulę paszportową w tym paszporcie uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy 250 zł.

§ 4. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i klauzule paszportowe:

- 1) od osób wyjeżdżających służbowo za granicę,
 2) od osób wyjeżdżających niesłużbowo, jeżeli koszty ich wyjazdu pokrywają jednostki budżetowe, podmioty gospodarki społecznej lub organizacje polityczne, społeczne i zawodowe ze swych środków,

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	250 zł,
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	250 zł.

§ 5. Opłatę skarbową za przedłużenie ważności paszportów zagranicznych zwyczajnych, o których mowa w zarządzeniu, obniża się do wysokości 50% stawek opłat określonych w tym zarządzeniu, o ile w dacie przedłużenia ważności zachodzą warunki uzasadniające zastosowanie ulgowej opłaty za paszporty w myśl niniejszego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 19 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

62

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 30 stycznia 1958 r.

w sprawie branzowych warunków dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym branzowe warunki dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 423 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 27 sierpnia 1953 r. w sprawie planowego zaopatrzenia sklepów w pieczywo (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 14, poz. 41),

- 2) rozdziały VII, VIII, IX instrukcji nr 5 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 1 marca 1954 r. w sprawie jakościowego odbioru pieczywa, niedopuszczenia do sprzedaży pieczywa niewłaściwej jakości i zapobiegania pogarszaniu jego jakości w obrocie (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 7, poz. 23).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. St. Milecki